Poznań, dnia 10 października 1936 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 44

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

654.

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 30 września 1936 r.

o zatwierdzeniu statutu Spółki Rybackiej Jeziorowej „Biskupińskie".

Podaję do wiadomości, że decyzją z dnia 30 września 1936 r. Nr. R. R. V 3/29/36, wydaną na mocy art. 39 i 40 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 35, poz. 357), został zatwierdzony statut spółki rybackiej jeziorowej „Biskupińskie", obejmującej obszar wody otwartej obwodu rybackiego jezioro Biskupińskie na rzece Gąsawce Nr. 3, ustalonego orzeczeniem Wojewody Poznańskiego z dnia 21 grudnia 1935 r. Nr. R. R. V 3/92/35 (Pozn. Dz. Woj. Nr. 1/1936, poz. 3).

Przez zatwierdzenie statutu spółki, orzeczono równocześnie o utworzeniu z wymienionego obwodu rybackiego obwodu własnego spółki.

Za Wojewodę:
(—) Łoskowski,
w z. Naczelnika Wydziału.

655.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 3 października 1936 r.

dot. uprawnienia na zakład elektryczny w Środzie.

Zgodnie z przepisami §§ 10—14 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31 października 1934 r. w sprawie uprawnień

rządowych na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej (Dz. Ustaw R. P. Nr. 104, poz. 928), podaje Urząd Wojewódzki do publicznej wiadomości, że Zarząd Miejski w Środzie wniósł do Ministerstwa Przemysłu i Handlu podanie o udzielenie mu uprawnienia rządowego na zakład elektryczny w myśl art. 1, 4 i 5 Ustawy Elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. i obwieszczenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25-go lutego 1935 r. (Dz. Ustaw R. P. Nr. 17, poz. 98).

Odnośne ogłoszenie jest zamieszczone w Monitorze Polskim Nr. 183 z dnia 8 sierpnia 1936 r.

Projektowany zakład elektryczny będzie wykonany jako zakład cieplny na prąd trójfazowy i ma służyć do:

wytwarzania, przetwarzania i rozdzielania energji elektrycznej w celu zawodowego jej zbytu na obszarze, objętym dzisiejszemi granicami miasta Środy.

Czas trwania uprawnienia miałby wynosić 25 lat.

Podanie Zarządu Miejskiego w Środzie z dnia 22 czerwca 1936 r. L. dz. 6/1/36 wraz z załącznikami jest wyłożone w Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu, pokój 185, do wglądu zainteresowanych.

Wszelkie zarzuty, zastrzeżenia i żądania co do projektowanego zakładu mogą zainteresowani wnosić do tut. Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Przemysłowy — w terminie miesięcznym, licząc od dnia ogłoszenia, przyczem zaznacza się, że do każdego pisma należy dołączyć odpis tego pisma.

Zarzuty, zastrzeżenia i żądania wniesione po upływie wyżej wyznaczonego terminu nie będą rozpatrywane.

Za Wojewodę:

(—) Dr. Hempowicz,
Naczelnik Wydziału Przemysłowego.

656.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO INOWROCŁAWSKIEGO

z dnia 30 sierpnia 1936 r.

o zwalczaniu pomoru i zarazy świń.

W związku z urzędowem stwierdzeniem pomoru i zarazy świń w Chróstowie, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167), oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. W. XI. 4/62 z dnia 16. IV. 1935 r., zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem i zarazą świń, stanowi zagroda p. Franciszka Iwickiego. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem i zarazą świń, do którego włączam wszystkie zagrody, wchodzące w skład miejscowości Chróstowo, o ile w zagrodach tych trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznem miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego, zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie i opiekę nad niemi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru i zarazy świń podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń zagrody okręgu zapowietrzonego, winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie zgodnie z przepisami o nieszkodliwem usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanem zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię), celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te będą przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego

lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego, dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie; w innem miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnem mojem pozwoleniem, przy zachowaniu środków wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przyczem zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa, warunkowo zdatnego, odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo dla tego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym, zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonemi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywożenie, wynoszenie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego, wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzedniem mojem zezwoleniem, i to tylko, celem natychmiastowego uboju:
1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór i zaraza świń".

Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni, winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową, uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam wszystkie miejscowości gromady Chróstowo.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonemi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia, uzależniam w okręgu zagrożonym:
1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego, może być dokonywany tylko za mojem zezwoleniem, pod warunkiem

jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia, zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Wilczek.

657.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO OBORNICKIEGO

z dnia 1 października 1936 r.

o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowem stwierdzeniem pomoru świń w obejściu p. Tomasza Wasilewskiego w Budziszewku, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Rolnych z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Rolnych Nr. W. XI. 4/62 z dnia 16. IV. 1935 r., zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń, stanowi zagroda p. Wasilewskiego w Budziszewku. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody w Budziszewku, położone przy drodze Budziszewko—Skoki oraz miejscowość Kostuszyn.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznem miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach, włączonych do okręgu zapowietrzonego, zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad niemi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwem usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. Gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanem zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwornię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetworni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie; w innem zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnem mojem pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przyczem zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonemi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywożenie, wynoszenie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzedniem mojem zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:
1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór i zarazą świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.) jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam całą gromadę Budziszewko.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonemi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:
1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za mojem zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą w/g rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Kozłowski.

658.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO SZAMOTULSKIEGO

z dnia 2 października 1936 r.

o zwalczaniu pomoru i zarazy świń.

W związku z urzędowem stwierdzeniem pomoru i zarazy świń w Szamotułach, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Rolnych z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Rolnych Nr. W. XI. 4/62 z dnia 16. IV. 1935 r., zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

W zagrodach, w których urzędowo stwierdzono pomór i zarazę świń, obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem i zarazą świń, do którego włączam miasto Szamotuły.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznem miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad niemi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru i zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwem usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. Gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanem zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwornię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetworni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie; w innem zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnem mojem pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przyczem zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonemi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywożenie, wynoszenie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego

okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzedniem mojem zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór i zaraza świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.) jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem i zarazą świń, do którego włączam miejscowości: Szamotuły, Zamek, Nowy Folwark, Gąsawy, Kępę i Śmiłowo.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonemi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za mojem zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą w/g rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Narajewski.

659.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO SZAMOTULSKIEGO

z dnia 2 października 1936 r.

o zwalczaniu pomoru i zarazy świń.

W związku z urzędowem stwierdzeniem pomoru i zarazy świń w Sękowie, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Rolnych z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Rolnych Nr. W. XI. 4/62 z dnia 16. IV. 1935 r., zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

W zagrodach, w których urzędowo stwierdzono pomór i zarazę świń, obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem i zarazą świń, do którego włączam wszystkie zagrody miejscowości Sękowo.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznem miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad niemi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru i zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwem usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. Gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanem zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwornię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetworni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie; w innem zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnem mojem pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przyczem zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonemi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywożenie, wynoszenie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzedniem mojem zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór i zaraza świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.) jak również rampy, sprzęty

i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem i zarazą świń, do którego włączam miejscowość Ludowo.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonemi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:
1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za mojem zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą w/g rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Narajewski.

660.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREDZKIEGO

z dnia 30 września 1936 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w Czerlejnku, gm. Kostrzyn, uchylam zarządzenie moje z dnia 15. IX. 1936 r., ogłoszone w Pozn. Dz. Woj. Nr. 42, poz. 614.

Starosta Powiatowy: (—) Niedziałkowski.

661.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WRZESIŃSKIEGO

z dnia 30 września 1936 r.

o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowem stwierdzeniem pomoru świń w maj. Wódki, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Rolnych z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Rolnych Nr. W. XI. 4/62 z dnia 16. IV. 1935 r., zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń, stanowi zagroda p. inż. Poczeskiego, maj. Wódki. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam czworaki Wódki, o ile w czworakach tych trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznem miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad niemi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwem usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. Gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanem zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwornię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetworni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie; w innem zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnem mojem pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przyczem zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonemi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywożenie, wynoszenie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzedniem mojem zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór i zaraza świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.) jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam miejscowości: Kawęczyn, Gulczewko, Sobiesiernie, Ostrowo Szlacheckie, Grzybowo Chrzan. i Rab., Gutowo Małe, Bierzglin, Sędziwojewo, Broniszewo, Otoczna, Podwęgierki, Szemborowo, Góry, Brudzewo, Rudy, Janowo, Radłowo, Babin, Słomczyce, Łężec, Biechowo, Skarboszewo, Chwalibogowo II. Inne miejscowości po za Gozdowem, Graboszewem, Strzałkowem, Gutowem Wielkim, Kleparzem, Stanisławowem, Gulczewem, Skąpem, które należą do okręgu zapowietrzonego, wyłączam z okręgu zagrożonego pomorem świń.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonemi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:
1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za mojem zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą w/g rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Z. Kowalewski.

662.

ZARZĄDZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W INOWROCŁAWIU

z dnia 30 września 1936 r.

o zwalczaniu pomoru i zarazy świń.

W związku z urzędowem stwierdzeniem pomoru i zarazy świń w Rabinku-folw. na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Rolnych z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Rolnych Nr. W. XI. 4/62 z dnia 16. IV. 1935 r., zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem i zarazą świń, stanowi zagroda Chrzanowskiego Witolda. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem i zarazą świń, do którego włączam wszystkie zagrody wchodzące w skład miejscowości Rąbinek, o ile w zagrodach tych trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznem miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad niemi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru i zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwem usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. Gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanem zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwornię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetworni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie; w innem zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnem mojem pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przyczem zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonemi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywożenie, wynoszenie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzedniem mojem zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór i zaraza świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.) jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem i zarazą świń, do którego włączam miejscowość Rąbin.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonemi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:
1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za mojem zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą w/g rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Prezydent Miasta: (—) Jankowski.

663.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 1 października 1936 r.

dotyczące ustalenia cen maksymalnych na przedmioty powszedniego użytku.

Na podstawie rozporządzenia Min. Spraw Wewn. z dnia 29. X. 1929 r. o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 607), którego moc obowiązująca przedłużona została rozporządzeniem Min. Spraw Wewn. z dnia 17. XII. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 980) i na podstawie zarządzenia Pana Wojewody z dnia 22. XI. 1935 r. Nr. S. A. V/31 ustanawiam na terenie powiatu śremskiego następujące ceny maksymalne:
1. cenę za 1 kg chleba pytlowego z mąki 55% na 30 gr,
2. cenę za 1 kg chleba razowego na 22 gr.

Ceny powyższe obowiązują od dnia następnego po ogłoszeniu zarówno właścicieli sklepów piekarskich jak i właścicieli wszystkich przedsiębiorstw sprzedających przetwory zbóż chlebowych.

Winni pobierania lub żądania cen wyższych od wyżej wyznaczonych lub nieujawnienia ich na cennikach ulegną grzywnie do 3000 zł lub karze aresztu do 6 tygodni po myśli art. 4 rozporządzenia z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527).

Równocześnie może być zarządzona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępczy.

Starosta Powiatowy: (—) Krykiewicz.

664.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO CZARNKOWSKIEGO

z dnia 3 października 1936 r.

dot. ustalenia taryfy kominiarskiej.

Na podstawie art. 131 łącznie z art. 43 rozp. Prez. R. P. z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji Zarządów Miejskich i Gminnych w powiecie oraz Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu, ustanawiam na obszar całego powiatu czarnkowskiego poniższą taryfę kominiarską:

Taryfa kominiarska:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	W miejsc. poniżej 5000 mieszk.
Ia	Za czyszczenie wąskiej rury ruskiej w budynku parter. . . .	0,14 zł
Ib	Za każde dalsze piętro . . .	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie rozszerzonej rury ruskiej w budynku parter. . .	0,15 zł
IIb	Za każde dalsze piętro . . .	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie sztygara wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parter. . .	0,20 zł włącznie kanałów i kominków
IIIb	Za każde dalsze piętro . . .	0,05 zł

IVa	Za czyszczenie komina procederowego wzgl. centralnego ogrzewania	0.50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro . . .	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w kominie, albo rurze ruskiej	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie proceder., w wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebnych pomocników	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł
VIIb	Z dwoma i więcej piecykami do pieczenia	0,45 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału	0,15 zł
IX	Za czyszczenie procederowych piecy kuchennych	2,— zł
X	Za czyszczenie rur blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego	0,15 zł
XI	Za zrewidowanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego	0,50 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (po południu), albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne a od 1 października do 30 kwietnia jedynie używane przewody kominowe z wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasza liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

Uwaga: Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady, posiadające większe paleniska.

Starosta Powiatowy: (—) Wacław Stępiński.

665.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO INOWROCŁAWSKIEGO

z dnia 30 września 1936 r.

w sprawie ustalenia maksymalnej taryfy kominiarskiej.

Na podstawie art. 131 łącznie z art. 43 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), ustalam po wysłuchaniu opinji Izby Przemysłowo-Handlowej oraz Zarządu Miejskiego w Gniewkowie i Zarządów Gminnych, następującą taryfę kominiarską w powiecie inowrocławskim:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	Taryfa w miejsc. poniżej 5000 mieszk.
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominiarskiego (rura ruska) w budynku parter. . . .	0,14 zł
Ib	Za każde dalsze piętro	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł
IIb	Za każde piętro	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włączonego, dawn. sztygara, wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parter.	0,20 zł włącznie kanałów i kominków
IIIb	Za każde dalsze piętro . . .	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego, dawn. procederowego wzgl. centralnego ogrzewania .	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro . . .	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym dawn. proceder., w wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebnych pomocników .	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł
VIIb	Z dwoma i więcej piecykami do pieczenia	0,45 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych dawn. procederowych piecy kuchennych	2,— zł

X Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego . . . . 0,15 zł

XI Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów . . . . . 0,50 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (po południu), albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie, nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne, a od 1 października do 30 kwietnia wszystkie jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (t. zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

Uwaga: Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady, posiadające większe paleniska np. pensjonaty itp.

Taryfa powyższa obowiązuje od chwili ogłoszenia, równocześnie traci moc obowiązującą taryfa, ustalona zarządzeniem z dnia 31 sierpnia 1936 r.

Starosta Powiatowy: (—) Wilczek.

666.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO KOŚCIAŃSKIEGO

z dnia 29 września 1936 r.

dotycz. taryfy maksymalnej za prace kominiarskie.

Na podstawie art. 131 łącznie z art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji Zarządów Gminnych i Miejskich oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, ustalam następującą maksymalną taryfę kominiarską:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	W miejscowościach poniżej 5000 mieszk.	W miejscowościach powyżej 5000 mieszk.
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rura ruska)	0,14 zł	0,10 zł
Ib	Za każde dalsze piętro	0,03 zł	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł	0,12 zł
IIb	Za każde piętro . . .	0,04 zł	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygar) wzgl. komina łyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł	0,18 zł włącznie kanałów i kominków
IIIb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawn. procederowy) wzgl. centr. ogrzewania (Uwaga Nr. I)	0,50 zł	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym (dawn. procederowy), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebn. pomoc.	2,— zł	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł	0,30 zł
VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . .	0,45 zł	0,40 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału .	0,15 zł	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł	1,50 zł
X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego . .	0,15 zł	0,10 zł

XI Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów . . . . . . 0,50 zł 0,45 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

Uwaga: I. Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

Taryfa niniejsza obowiązuje z dniem 1 października 1936 r. z którym to dniem traci moc obowiązującą taryfa z dnia 7 sierpnia 1935 r. Nr. A. 36/16/35.

Starosta Powiatowy: (—) Karpiński.

667.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO KROTOSZYŃSKIEGO

z dnia 2 października 1936 r.

dot. ustalenia maksymalnej taryfy kominiarskiej.

Na podstawie postanowień art. art. 43 i 131 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40/1934, poz. 350), po wysłuchaniu opinji Zarządów Miejskich i Gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, ustalam następującą maksymalną taryfę kominiarską:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	W miejscowościach: poniżej 5000 mieszk. t. j. we wszystkich miejscowościach z wyjątkiem miast Krotoszyna i Koźmina	W miejscowościach: powyżej 5000 mieszk. t. j. w miastach Krotoszynie i Koźminie
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rura ruska)	0,14 zł	0,10 zł
Ib	Za każde dalsze piętro	0,03 zł	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł	0,12 zł
IIb	Za każde piętro . . .	0,04 zł	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł	0,18 zł włącznie kanałów i kominków
IIIb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawn. procederowy) wzgl. centr. ogrzewania (Uwaga Nr. I)	0,50 zł	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym (dawn. procederowy), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebn. pomoc.	2,— zł	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł	0,30 zł
VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . .	0,45 zł	0,40 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału .	0,15 zł	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł	1,50 zł

X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego . .	0,15 zł	0,10 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów	0,50 zł	0,45 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

Uwaga: I. Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1. X. 1936 r.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc obowiązującą zarządzenie o taryfie kominiarskiej z dnia 31. VIII. 1936 r., ogłoszone w Pozn. Dzien. Wojew. Nr. 40/1936, poz. 583.

Starosta Powiatowy: (—) Wilimowski.

668.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO LESZCZYŃSKIEGO

z dnia 1 października 1936 r.

dot. taryfy za prace kominiarskie.

Na podstawie art. 131 łącznie z art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. VI. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) o prawie przemysłowem w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), ustalam po wysłuchaniu opinji Zarządów Miejskich i Gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej następującą taryfę maksymalną za roboty kominiarskie, wykonane w tut. powiecie.

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	W miejscowościach poniżej 5000 mieszk.	W miejscowościach powyżej 5000 mieszk.
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rura ruska)	0,14 zł	0,10 zł
Ib	Za każde dalsze piętro	0,03 zł	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł	0,12 zł
IIb	Za każde piętro . . .	0,04 zł	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł włącznie kanałów i kominków	0,18 zł
IIIb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawn. procederowy) wzgl. centr. ogrzewania (Uwaga Nr. I)	0,50 zł	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym (dawn. procederowy), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebn. pomoc.	2,— zł	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł	0,30 zł
VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . .	0,45 zł	0,40 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału .	0,15 zł	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł	1,50 zł

X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego . .	0,15 zł	0,10 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów	0,50 zł	0,45 zł
XII	Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.		
XIII	Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.		
XIV	Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).		
XV	Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.		
XVI	Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.		

U w a g a : I. Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

Powyższa taryfa obowiązuje z dniem 1. X. 1936 r. i z dniem tym traci moc obowiązującą taryfa z dnia 30. IX. 1930 r., ogłoszona w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 57, poz. 907 z roku 1930.

Starosta Powiatowy: (—) R. Świątkowski.

669.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO SZAMOTULSKIEGO

z dnia 29 września 1936 r.

dot. ustalenia maksymalnej taryfy kominiarskiej.

Na podstawie przepisów art. 131 łącznie z art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji Zarządów Miejskich i Gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, ustalam następującą maksymalną taryfę kominiarską:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	We wszystkich miejscowościach z wyjątkiem miasta Szamotuł	W mieście Szamotuły
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rura ruska)	0,14 zł	0,10 zł
Ib	Za każde dalsze piętro	0,03 zł	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł	0,12 zł
IIb	Za każde piętro . . .	0,04 zł	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł	0,18 zł
		włącznie kanałów i kominków	
IIIb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawn. procederowy) wzgl. centr. ogrzewania (Uwaga Nr. I)	0,50 zł	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym (dawn. procederowy), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebn. pomoc.	2,— zł	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł	0,30 zł
VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . .	0,45 zł	0,40 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału .	0,15 zł	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł	1,50 zł

X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego . .	0,15 zł	0,10 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów	0,50 zł	0,45 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

Uwaga: I. Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

Taryfa dla miejscowości poniżej 5000 mieszkańców obowiązuje również wszystkie te budynki w miejscowościach ponad 5 000 mieszkańców, które położone są na odbudowaniach a więc poza obrębem właściwej zwarto zabudowanej miejscowości.

Taryfa niniejsza obowiązuje od dnia 1 października 1936 r. z którym to dniem traci moc obowiązującą taryfa z dnia 20 lutego 1931 r. ogłoszona w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 10, poz. 216 i w Orędowniku Powiatowym powiatu szamotulskiego z dnia 26 lutego 1931 r. Nr. 9.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Mgr. Ratajczak, Referendarz.

670.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREDZKIEGO

z dnia 30 września 1936 r.

w sprawie ustalenia maksymalnej taryfy kominiarskiej.

Na podstawie art. 131 łącznie z art. 43 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), ustalam po wysłuchaniu opinji Zarządów Miejskich i Gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej dla powiatu średzkiego następującą maksymalną taryfę kominiarską:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	We wszystkich miejscowościach pow. z wyjątk. miasta Środy	W mieście Środzie
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rura ruska)	0,14 zł	0,10 zł
Ib	Za każde dalsze piętro	0,03 zł	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł	0,12 zł
IIb	Za każde piętro . . .	0,04 zł	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł	0,18 zł włącznie kanałów i kominków
IIIb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawn. procederowy) wzgl. centr. ogrzewania (Uwaga Nr. I)	0,50 zł	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym (dawn. procederowy), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebn. pomoc.	2,— zł	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł	0,30 zł

VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . .	0,45 zł	0,40 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału .	0,15 zł	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł	1,50 zł
X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego . .	0,15 zł	0,10 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów	0,50 zł	0,45 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

U w a g a : I. Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

Powyższa taryfa obowiązuje z dniem 1 października 1936 r. Równocześnie traci moc obowiązującą dotychczasowa taryfa kominiarska z dnia 17. X. 1933 r. Nr. A. 36/1/33. IV.

Starosta Powiatowy: (—) Niedziałkowski.

671.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 1 października 1936 r.

o ustaleniu taryfy kominiarskiej za prace kominiarskie.

Na podstawie art. 131 łącznie z art. 43 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu, Rad Gminnych i Miejskich, ustalam na obszarze powiatu śremskiego następującą taryfę maksymalną za jednorazowe prace kominiarskie:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	W miejscowościach poniżej 5000 mieszk.	W miejscowościach powyżej 5000 mieszk.
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rura ruska)	0,14 zł	0,10 zł
Ib	Za każde dalsze piętro	0,03 zł	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł	0,12 zł
IIb	Za każde piętro . . .	0,04 zł	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł	0,18 zł włącznie kanałów i kominków
IIIb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawn. procederowy) wzgl. centr. ogrzewania (Uwaga Nr. I)	0,50 zł	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym (dawn. procederowy), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebn. pomoc.	2,— zł	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł	0,30 zł

VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . .	0,45 zł	0,40 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału .	0,15 zł	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł	1,50 zł
X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego . .	0,15 zł	0,10 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów	0,50 zł	0,45 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

U w a g a : I. Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

Winni przekroczenia powyższej taryfy będą karani na podstawie postanowień karnych działu VII wyżej powołanego rozporządzenia o prawie przemysłowem.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1936 r.

Równocześnie uchylam zarządzenie moje w przedmiocie taryfy maksymalnej na prace kominiarskie z dnia 18 października 1933 r., ogłoszone w Informatorze powiatu śremskiego Nr. 83 na rok 1933.

Starosta Powiatowy: (—) Krykiewicz.

672.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WOLSZTYŃSKIEGO

z dnia 30 września 1936 r.

dot. ustalenia taryfy maksymalnej za prace kominiarskie.

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. Ust. R. P. Nr. 53, poz. 468), art. 1 p. 25 ustawy z dnia 10. III. 1934 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. Ust. R. P. Nr. 40, poz. 350) i § 17 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7. XII. 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 111, poz. 942), po wysłuchaniu opinji Zarządów Gmin i Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu na obszar powiatu wolsztyńskiego ustalam następującą taryfę maksymalną za prace kominiarskie:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	W miejscowościach poniżej 5000 mieszk.	W miejscowościach powyżej 5000 mieszk.
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rura ruska)	0.14 zł	0,10 zł
Ib	Za każde dalsze piętro	0,03 zł	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł	0,12 zł
IIb	Za każde piętro . . .	0,04 zł	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł	0,18 zł włącznie kanałów i kominków
IIIb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawn. procederowy) wzgl. centr. ogrzewania (Uwaga Nr. I)	0,50 zł	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym (dawn. procederowy), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebn. pomoc.	2,— zł	2,— zł

VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł	0,30 zł
VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . .	0,45 zł	0,40 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału .	0,15 zł	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł	1,50 zł
X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego . .	0,15 zł	0,10 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów	0,50 zł	0,45 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

Uwaga: I. Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

Winni przekroczenia powyższej taryfy będą karani w drodze administracyjnej na podstawie postanowień karnych działu VII prawa przemysłowego.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1. X. 1936 r. Z dniem tym traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 26. VII. 1935 r. dot. ustalenia taryfy za prace kominiarskie ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 33, poz. 518 na rok 1935.

Starosta Powiatowy: (—) Kaczorowski.

673.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WRZESIŃSKIEGO

z dnia 30 września 1936 r.

w sprawie ustalenia maksymalnej taryfy kominiarskiej.

Na podstawie art. 131 łącznie z art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), ustalam po wysłuchaniu opinji Izby Przemysłowo-Handlowej oraz Zarządów Miejskich i Gminnych następującą taryfę kominiarską w powiecie wrzesińskim:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	W miejscowościach poniżej 5000 mieszk.	powyżej 5000 mieszk. t. j. we Wrześni
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rura ruska)	0,14 zł	0,10 zł
Ib	Za każde dalsze piętro.	0,03 zł	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł	0,12 zł
IIb	Za każde piętro . . .	0,04 zł	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł	0,18 zł włącznie kanałów i kominków
IIIb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawn. procederowy) wzgl. centr. ogrzewania (Uwaga Nr. I)	0,50 zł	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł	1,— zł

VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym (dawn. procederowy), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebn. pomoc.	2,— zł	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł	0,30 zł
VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . .	0,45 zł	0,40 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału .	0,15 zł	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł	1,50 zł
X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego . .	0,15 zł	0,10 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów	0,50 zł	0,45 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

U w a g a : I. Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

Taryfa powyższa obowiązuje od dnia 1 października 1936 r. i równocześnie traci moc obowiązującą taryfa kominiarska z dnia 28 października 1933 r., Nr. A. 36/13/33, ogłoszona w Orędowniku Wrzesińskim Nr. 138/33.

Starosta Powiatowy: (—) Kowalewski.

674.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WĄGROWIECKIEGO

z dnia 1 października 1936 r.

dot. taryfy maksymalnej za prace kominiarskie.

Na podstawie art. 131 włącznie z art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), ustalam po wysłuchaniu opinji Zarządów Miejskich i Gminnych tut. powiatu oraz Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu, następującą taryfę opłat za czynności kominiarskie:

L. p.	Nazwa czynności kominiarskich	W miejscowościach poniżej 5000 mieszk.	W miejscowościach powyżej 5000 mieszk.
Ia	Za czyszczenie wąskiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rura ruska)	0,14 zł	0,10 zł
Ib	Za każde dalsze piętro	0,03 zł	0,03 zł
IIa	Za czyszczenie szerokiego przewodu kominowego w budynku parterowym (rozszerzona rura ruska)	0,15 zł	0,12 zł
IIb	Za każde piętro . . .	0,04 zł	0,04 zł
IIIa	Za czyszczenie komina włazowego (dawn. sztygar) wzgl. komina tyczkowego włącznie kanałów, stojących wzgl. leżących w budynkach parterowych	0,20 zł włącznie kanałów i kominków	0,18 zł włącznie kanałów i kominków
IIIb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł
IVa	Za czyszczenie komina przemysłowego (dawn. procederowy) wzgl. centr. ogrzewania. Poz. XVII .	0,50 zł	0,50 zł
IVb	Za każde dalsze piętro	0,05 zł	0,05 zł

V	Za wypalanie sadzy w przewodzie kominowym	1,— zł	1,— zł
VI	Za wypalanie sadzy w kominie przemysłowym (dawn. procederowy), wędzarniach rzeźnickich i rybnych za 1 godz. bez wzgl. na ilość potrzebn. pomoc.	2,— zł	2,— zł
VIIa	Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia	0,40 zł	0,30 zł
VIIb	Za czyszczenie pieców z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . .	0,45 zł	0,40 zł
VIII	Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału .	0,15 zł	0,15 zł
IX	Za czyszczenie przemysłowych (dawn. procederowych) piecy kuchennych	2,— zł	1,50 zł
X	Za czyszczenie przewodów blaszanych, glinianych i kanałów od 1 metra bieżącego . .	0,15 zł	0,10 zł
XI	Za zbadanie kominów w nowo wybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów	0,50 zł	0,45 zł

XII Za pracę, której wykonanie jest konieczne przed godz. 7-mą (rano) lub po godz. 17-tej (popołudniu) albo będzie wykonana w czasie wyżej wymienionym na żądanie właściciela, opłaty będą o 50% wyższe od normalnej taryfy.

XIII Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, opłaty będą normowane według specjalnej umowy pomiędzy właścicielem domu, a przedsiębiorcą kominiarskim.

XIV Zapłata obejmuje od 1 maja do 30-go września tylko przewody kuchenne a od 1 października do 30 kwietnia, jedynie używane przewody kominowe za wyłączeniem przewodów wentylacyjnych (tak zw. parowników).

XV Zamieszkałe poddasze liczy się jako piętro przy obliczaniu należności za czyszczenie kominów, jeżeli przestrzeń pomiędzy sufitem a koroną komina wynosi ponad 3 metry.

XVI Należność za czyszczenie kominów opłaca właściciel domu przedsiębiorcy kominiarskiemu co miesiąc zdołu.

XVII Za kominy przemysłowe uważa się: piekarnie, masarnie, kawiarnie, cukiernie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe paleniska n. p. pensjonaty i t. p.

Winni przekroczenia powyższej taryfy będą karani na podstawie postanowień karnych Działu VII wyżej podanego rozporządzenia.

Powyższa taryfa obowiązuje na terenie powiatu wągrowieckiego od dnia ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą dotychczasowa taryfa kominiarska z dnia 20 października 1933 r., ogłoszona w Orędowniku Powiatu Wągrowieckiego za rok 1933 Nr. 29 z zmianami ogłoszonemi w numerze 31 i 34 wyżej wymienionego Orędownika.

Starosta Powiatowy: (—) Zenkteler.

675.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO NOWOTOMYSKIEGO

z dnia 9 września 1936 r.

dot. doręczenia orzeczenia karno-administracyjnego i wezwania do uiszczenia grzywny.

Zgodnie z art. 24 ust. 3 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamiam, że w pokoju Nr. 8 Starostwa Powiatowego w Nowym Tomyślu jest do odebrania orzeczenie karno-administracyjne i wezwanie do uiszczenia grzywny z dnia 6. VI. 1936 r. Nr. K. 451-36/37, adresowane do pana Piotra Markowicza w Brzozie, pow. Łańcut, ostatnio zamieszkałego w Brzozie, pow. Łańcut; obecne miejsce zamieszkania nie jest znane.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Moskalek, Podreferendarz.

676.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO NOWOTOMYSKIEGO

z dnia 11 września 1936 r.

dot. doręczenia orzeczenia karno-administracyjnego i wezwania do uiszczenia grzywny.

Zgodnie z art. 24 ust. 3 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamiam, że w pokoju Nr. 8 Starostwa Powiatowego w Nowym Tomyślu jest do odebrania orzeczenie karno-administracyjne i wezwa-

nie do uiszczenia grzywny z dnia 6. VI. 1936 r. Nr. K. 479-36/37, adresowane do pana Władysława Grygiela w Łapicach, pow. Postawy, ostatnio zamieszkałego w Łapicach, pow. Postawy; obecne miejsce zamieszkania nie jest znane.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Moskalek, Podreferendarz.

677.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO NOWOTOMYSKIEGO

z dnia 12 września 1936 r.

dot. doręczenia orzeczenia karno-administracyjnego i wezwania do uiszczenia grzywny.

Zgodnie z art. 24 ust. 3 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamiam, że w pokoju Nr. 8 Starostwa Powiatowego w Nowym Tomyślu jest do odebrania orzeczenie karno-administracyjne i wezwanie do uiszczenia grzywny z dnia 19. VIII. 1936 Nr. K. 779-36/37, adresowane do pana Józefa Kowalskiego w Kusickach, pow. Kielce, ostatnio zamieszkałego w Kusickach, pow. Kielce; obecne miejsce zamieszkania nie jest znane.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Moskalek, Podreferendarz.

678.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREDZKIEGO

z dnia 21 września 1936 r.

w sprawie doręczenia wezwania na rozprawę karno-administracyjną.

Zgodnie z art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36/28, poz. 341) podaje się do publicznej wiadomości, że w Starostwie Powiatowem Średzkiem, pokój Nr. 2, jest do odebrania wezwanie na rozprawę karno-administracyjną z dnia 21. IX. 1936 r. Nr. K. 169/36/7, adresowane do p. Stanisława Wechty, ostatnio zamieszkałego w Poznaniu, ul. Św. Marcin 65.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia niniejszego w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Jaraczewski, Referendarz.

679.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WOLSZTYŃSKIEGO

z dnia 23 września 1936 r.

w sprawie doręczenia orzeczenia karno-administracyjnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszem Marję Plucińską, urodz. 24. IX. 1886 r. w Kucharach, pow. jarocińskiego, ostatnio zamieszkałą w Wolsztynie, ul. Poznańska Nr. 11, a obecnie nieustalonego miejsca pobytu, że w biurze Starostwa Powiatowego w Wolsztynie pokój Nr. 20, jest złożone dla niej orzeczenie karno-administracyjne z dnia 22. VI. 1936 r. Nr. K/245/36/37.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Starostę Powiatowego:
(—) Mgr. iur. Hassny, Referendarz.

680.

OGŁOSZENIE MIEJSKIEGO URZĘDU BEZPIECZEŃSTWA I PORZĄDKU PUBLICZNEGO W MARGONINIE

z dnia 17 września 1936 r.

w sprawie doręczenia decyzji.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zawiadamiam p. Maciejewskiego Józefa, urodz. 20. X. 1905 r. w Czerlinie, pow. Wągrowiec, o nieznanem obecnie miejscu pobytu, że w Miejskim Urzędzie Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego w Margoninie, jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 13. VII. 1936 r. Nr. K. 12/36/37.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Burmistrz: (—) Romiński.

681.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W KORONOWIE

z dnia 18 września 1936 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca

1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamia się, że w Zarządzie Miejskim w Koronowie — pokój 3 — jest do odebrania nakaz karny z dnia 4 lipca 1936 r. Nr. IV. K. 4/36/37, adresowany na nazwisko Wiktora Powalisza, ostatnio zamieszkałego w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska Nr. 62, którego obecne miejsce pobytu jest nieznane.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Burmistrz: w z. (—) Ign. Nowak, Wiceburmistrz.

682.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W ŁOBŻENICY

z dnia 26 września 1936 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszem p. Michałka Aleksandra, ur. 6. III. 1911 r., ostatnio zamieszkałego w Wysokiej, a obecnie niewiadomego miejsca zamieszkania, że w biurze Zarządu Miejskiego w Łobżenicy jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 22 maja 1936 r. Nr. K. 9/36/37.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Burmistrz: (—) Grochowski.

683.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU GMINNEGO W CZERMINIE, POWIAT JAROCIN

z dnia 23 września 1936 r.

w sprawie zniesienia drogi publicznej.

W związku z parcelacją części domeny państwowej Czermin, powiat Jarocin, wniesiono podanie do Zarządu Gminnego przez niektórych właścicieli parcel i osób zainteresowanych, o zniesienie drogi publicznej, która położona jest w Czerminie, za ogrodami wiejskiemi, a polem koło cmentarza, przechodząca przez grunta domeny państwowej, następnie zaś przez grunta plebańskie. Według recesu droga wyżej wymieniona wyznaczona była w szczególności dla plebanji.

Droga powyższa nie istniała już od kilkadziesiąt lat na gruncie, została bowiem przez ówczesnego właściciela majątku Czermin i ówczesnego Księdza Proboszcza z Czermina zaorana, a obecnie nie zachodzi potrzeba jej przywrócenia.

Na podstawie § 57 ustawy z dnia 1 sierpnia 1883 r. o kompetencji władz (Zbiór ustaw pruskich strona 237) podaję powyższe do publicznej wiadomości.

Uzasadnione sprzeciwy wnieść można w ciągu czterech tygodni od dnia ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim do Zarządu Gminnego w Czerminie, jako władzy policyjno-drogowej, gdzie również w godzinach urzędowania przeglądać można plan sytuacyjny odnośnej drogi.

Wójt: (—) Radziejewski.

684.

KOMUNIKAT ZARZĄDU GMINNEGO W RYCZYWOLE

z dnia 25 września 1936 r.

w sprawie przełożenia drogi publicznej.

Generalny plenipotent właścicielek majętności Łopiszewo Erdmann Sierakowski, zamieszkały w Łopiszewie, powiat obornicki, wniósł podanie o przełożenie odcinka drogi Ryczywół—Połajewo od b. gazowni do końca zabudowań gospodarczych majętności Łopiszewo w kierunku Połajewa, poprzez parcelę tejże majętności w kierunku południowym i obok parceli Praksedy Rejewskiej w kierunku wschodnim.

Na podstawie § 57 ustawy z dnia 1 sierpnia 1883 r. o kompetencji władz (Zbiór ustaw pr. str. 237), podaje się powyższy projekt do publicznej wiadomości.

Uzasadnione sprzeciwy wnosić można w przeciągu 4-ch tygodni, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim, do Zarządu Gminnego w Ryczywole, jako władzy policyjno-drogowej, gdzie również można w godzinach urzędowych przeglądać plan sytuacyjny odnośnej drogi.

W razie niewpłynięcia sprzeciwów w wyznaczonym terminie wydane zostanie prawomocne orzeczenie po myśli podania.

Wójt: (—) R. Feldmann.
Sekretarz gminny: (—) Kycler.

685.

KOMUNIKAT ZARZĄDU MIEJSKIEGO W CZARNKOWIE

z dnia 5 października 1936 r.

w sprawie przeniesienia drogi.

Zarząd Miejski w Czarnkowie zamierza na skutek wniosku Dyrekcji Państwowego Gimnazjum w Czarnkowie przenieść drogę, łączącą ul. Wieleńską z ul. Wroniecką, a przechodzącą pomiędzy nieruchomościami miejskiemi ul. Wieleńska 90 i 92 (Miejska willa gimnazjalna i Państwowe Gimnazjum). Droga ta ma być

przeniesiona na teren leżący pomiędzy nieruchomościami miejskiemi, położonemi przy ul. Wileńskiej 88 i 90 (a więc pomiędzy obecnym gmachem Urzędu Skarbowego a Miejską Willą Gimnazjalną).

Na podstawie § 57 ustawy z dnia 1 sierpnia 1883 r. o kompetencji władz (Zbiór ustaw pruskich str. 237) projekt powyższy podajemy do publicznej wiadomości z nadmienieniem, że uzasadnione sprzeciwy wnieść można w ciągu 4 tygodni, licząc od dnia ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim, do Zarządu Miejskiego w Czarnkowie jako władzy policyjno-drogowej, gdzie również w godzinach urzędowych przeglądać można plan sytuacyjny odnośnych dróg.

W razie niewpłynięcia sprzeciwów w wyznaczonym terminie, wydane zostanie prawomocne orzeczenie po myśli projektu Zarządu Miejskiego.

Zarząd Miejski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MOGILEŃSKIEGO

z dnia 3 października 1936 r.

o ograniczeniu ruchu kołowego na drodze państwowej Kostrzyn—Toruń w km 49,0—49,6.

Z powodu sypania nowej powłoki na drodze państwowej Kostrzyn—Toruń w km. 49,0—49,6 ruch kołowy na tym odcinku na przeciąg 2 tygodni będzie utrudniony.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Okińczyc, Wicestarosta.

WYCIĄG ZE STATUTU

Spółki utrzymania urządzeń drenarskich w Kruszewie z dnia 9 września 1936 r.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: Spółka utrzymania urządzeń drenarskich w Kruszewie. Siedzibą Spółki jest Kruszewo.

§ 2.

Celem spółki jest konserwacja wykonanych urządzeń drenarskich według projektu z roku 1931, sporządzonego przez Okręgowy Urząd Ziemski w Poznaniu.

§ 10.

Zgromadzenie członków stanowi o:

1. wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. wysokości odszkodowania dla przewodniczącego,
3. wyborze sędziów polubownych i ich zastępców,
4. zmianie statutu,
5. ustanowieniu budżetu oraz zatwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości i bilansu,
6. rozwiązaniu Spółki,
7. wyborze komisji rewizyjnej.

§ 11.

Pierwsze, celem wyboru członków zarządu, potrzebne zgromadzenie członków zwołuje władza nadzorcza. Następne zgromadzenia członków zwołuje przewodniczący zarządu w okolicznościach, przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej, conajmniej jeden raz w roku. Zapozwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad conajmniej 7 dni wprzód w sposób przyjęty w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki. Uchwały zgromadzenia członków są ważne przy obecności nie mniej, niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów włączonych do Spółki. Jeżeli nie stawi się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgromadzenie według postanowień § 9 ust. 2 statutu niniejszego.

§ 12.

Obowiązkiem przewodniczącego zarządu jest poza innemi, statutem oznaczonemi zadaniami:

k) zawarcie umowy z technikiem spółkowym i prowadzącym rachunkowość i kasę Spółki i innymi funkcjonarjuszami Spółki w porozumieniu z zarządem.

§ 28.

Spółka umieszcza ogłoszenia w swojem imieniu z podpisem przewodniczącego zarządu Spółki. Ogłoszenia przeznaczone do publicznej wiadomości umieszcza Spółka w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkim i według zwyczaju miejscowości, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Spółki, a także według swego uznania i w prasie.

* * *

Zgodność niniejszego wyciągu z oryginałem statutu stwierdzam.

Czarnków, dnia 9 września 1936 r.

Starosta Powiatowy: (—) Wacław Stępiński.

WYCIĄG ZE STATUTU
Związku Wałowego Otorowo—Łęgnowo w powiecie bydgoskim.

§ 1.

Nazwa Związku brzmi: Związek Wałowy Otorowo—Łęgnowo w powiecie bydgoskim. Siedzibą Związku jest miejsce zamieszkania każdoczesnego przewodniczącego Związku.

Cel Związku.

§ 2.

Celem Związku jest budowa urządzeń ochronnych przed zalewami wód Wisły oraz wewnętrzne odwodnienie, według projektu zatwierdzonego przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych reskryptem z dnia 21 lipca 1936 r. Nr. M. IX. 54/1/35.

Projekt zawiera:

1. Objaśnienie techniczne i obliczenia hydrologiczne.
2. Kosztorys i odnośne wykazy.
3. Mapę poglądową i plan sytuacyjny.
4. Profile podłużne i poprzeczne wału i drogi.
5. Budowle wodne.
6. Spis członków Związku, oparty na mapach i wyciągach katastralnych.

Zatwierdzony projekt znajduje się u władzy nadzorczej Związku. Przewodniczący Zarządu otrzymuje zatwierdzoną kopję projektu celem przechowania.

§ 4.

Organami Związku są:

1. Zgromadzenie członków,
2. Wydział,
3. Zarząd Związku,
4. Przewodniczący Zarządu Związku,
5. Komisja Rewizyjna.

Prawo głosowania na zgromadzeniu członków.

§ 5.

Zgromadzenie członków tworzą wszyscy datki opłacający członkowie.

Każdemu członkowi, obowiązanemu do opłacania datków związkowych przysługuje na zgromadzeniu conajmniej jeden głos. Ilość głosów, przypadająca na jednego członka, zależną jest od wysokości jego opłat do Kasy Związku, wysokość zaś opłat oblicza się według obszaru, należącego do członka, a włączonego do obrębu Związku z uwzględnieniem klasyfikacji według § 17. Do czasu przeprowadzenia klasyfikacji przypada na każdy choćby nie pełny 1 ha obszaru związkowego, należący do 1 członka — 1 głos. 1 członek posiadać jednak może conajwyżej $^2/_5$ wszystkich głosów członków.

Listę głosujących wraz z wykazem ilości głosów, przysługujących każdemu z członków Związku, sporządza Zarząd i wywiesza ją na czas 4 tygodni u przewodniczącego zarządu Związku. Termin wywieszenia ogłasza się poprzednio przyjętym zwyczajem w gminach, należących całkowicie lub częściowo do Związku. Członkom, zamieszkałym poza obrębem Związku, przesyła się oddzielnie wyciąg z listy.

Wnioski o sprostowanie listy głosujących oraz obliczenia głosów zgłaszać można każdego czasu. Wnioski rozpatruje Zarząd na pierwszem z kolei posiedzeniu.

Poszczególny członek zlecić może oddanie głosu swego innej osobie, upełnomocniwszy ją pisemnie. Nie może jednak 1 członek Związku względnie osoba na zgromadzeniu zastępować więcej niż 1 członka. Współwłaściciele jednego i tego samego gruntu głosują wspólnie, nieobecnych współwłaścicieli uważa się jako głosujących w myśl obecnych. Absolutna większość głosów rozstrzyga.

Wykonują prawo głosu w imieniu:

1. niezdolnych do załatwiania spraw swoich lub ograniczonych w załatwianiu tych spraw — ich prawni zastępcy,
2. osób prawnych, ich ustawą wyznaczeni zastępcy.

Ważność uchwał Zarządu i Wydziału.

§ 10.

Na posiedzeniach Zarządu i Wydziału przewodniczący zarządu Związku względnie wydziału, mają równe prawo głosu jak i reszta członków oraz rozstrzygający głos w razie równości głosów. Uchwały są ważne, jeżeli zawezwano członków zarządu Związku względnie wydziału najpóźniej 3 dni przed posiedzeniem, zawiadamiając ich o terminie i o przedmiocie obrad oraz jeżeli zebrało się łącznie z przewodniczącym conajmniej ½ członków. Przybyć nie mogący zawiadomić powinien o tem niezwłocznie przewodniczącego, aby tenże mógł zawezwać zastępcę.

Jeżeli dla braku przepisanej ilości członków nie było można powziąć uchwał, zwołuje się w tym samym przedmiocie powtórne posiedzenie, nie później jednak, niż w dwa tygodnie po upływie terminu pierwotnie wyznaczonego. Uchwały powtórnego posiedzenia są ważne bez względu na ilość obecnych członków zarządu względnie wydziału, na co przy powtórnem zawezwaniu zwrócić należy członkom uwagę.

Obrady zarządu protokołuje się a uchwały zapisuje się w przeznaczonej do tego księdze.

Zgromadzenie członków i zebranie Wydziału.

§ 11.

Pierwsze potrzebne zgromadzenie członków dla dokonania wyboru członków wydziału, zwołuje władza nadzorcza, sporządzając w tym celu tymczasową listę głosujących, według sto-

sunku obszaru, wykazanych w rejestrze gruntowym Związku, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Również zwołuje władza nadzorcza pierwsze zebranie wydziału celem wyboru zarządu Związku.

Następne zgromadzenie członków (i zebranie wydziału) zwołuje zarząd w okolicznościach, przewidzianych niniejszym statutem i art. 161 ustawy wodnej.

Zebranie wydziału powinno się odbywać conajmniej jeden raz do roku.

Zawezwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad conajmniej na 7 dni przed terminem zgromadzenia w sposób przyjęty w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Związku.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne przy obecności nie mniej niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów, włączonych do Związku. Jeżeli nie stawi się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgromadzenie według postanowień § 10 ust. 2 statutu niniejszego.

Protokoły obrad zgromadzenia członków oraz wydziału wraz z uchwałami wpisuje się do osobnej księgi protokółów. Każdy protokół podpisuje przewodniczący zarządu.

Funkcje zgromadzenia członków.

§ 12.

Zgromadzenie członków stanowi o:

1. wyborze członków wydziału,
2. zmianie statutu według artykułu 176 ustęp 1 i 2 ustawy wodnej,
3. rozwiązaniu i likwidacji Związku.

Ogłoszenia.

§ 38.

Związek umieszcza ogłoszenia w swojem imieniu z podpisem przewodniczącego zarządu Związku.

Ogłoszenia przeznaczone do publicznej wiadomości umieszcza Związek w „Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego" i według zwyczaju miejscowości, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Związku, a także według swego uznania i w prasie.

Przetargi na roboty związkowe mogą być ogłaszane tylko w prasie.

* * *

Zatwierdzenie.

Na podstawie art. 186 pkt. a) oraz art. 222 ust. 4 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. w brzmieniu ogłoszonem w Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 574 z r. 1928 — zatwierdzam powyższy statut Związku Wałowego Otorowo-Łęgnowo w powiecie bydgoskim, uchwalony jednogłośnie na rozprawie z zainteresowanymi w dniu 14 maja 1936 r.

Poznań, dnia 27 lipca 1936 r.

Za Wojewodę:
(—) Inż. A. Strzeszewski, Naczelnik Wydziału.

OGŁOSZENIE O PRZETARGU.

Naczelnik Więzienia w Poznaniu ogłasza niniejszem nieograniczony przetarg ofertowy na dzień 19 października 1936 r. na dostawę dla więzienia w Poznaniu niżej wymienionych artykułów spożywczych, loco więzienie.

Żyta 75 000 kg., mąki pszennej 60% 2 500 kg., podsypki 600 kg., jęczmienia 500 kg., kaszy jęczmiennej 2 000 kg., kaszy perłowej 1 000 kg., kaszki krakowskiej 100 kg., kaszki pszennej 100 kg., ryżu „Burma" 100 kg., fasoli białej 1 500 kg., fasoli kolorowej 1 500 kg., grochu „Wiktoria" lub polnego 2 500 kg., grochu „Folgera" 1 000 kg., makaronu krajanki II gat. 1 000 kg., cukru kryształ. 1 000 kg., soli białej 2 000 kg., cykorji 100 kg., śledzi 6 beczek, esencji octowej 75 kg., pieprzu 10 kg., bobkowych liści 20 kg., smalcu 600 kg., słoniny 2.500 kg., boczku wędzonego 250 kg., mięsa wołowego bez kości 1 200 kg., mięsa cielęcego bez kości 30 kg., mięsa cielęcego z kością 100 kg., podrobów 300 kg., kości wołowych 100 kg., masła 50 kg., jaj 150 sztuk, twarogu tłustego 600 kg., ziemniaków 120 000 kg.

Dostawa wyżej wymienionych artykułów obowiązuje dostawcę na przeciąg trzech miesięcy, poczynając od 1 listopada 1936 r., partjami miesięcznemi na każdorazowe zapotrzebowanie Zarządu więzienia, za wyjątkiem okopowych, dostawa których winna być uskuteczniona w najkrótszym terminie — zaraz po rozpatrzeniu i przyjęciu ofert. Dostawa wyszczególnionych artykułów może być przedłużona na dalsze trzy miesiące na tychże warunkach, za zgodą Komisji Gospodarczej. Ilość poszczególnych artykułów może być zwiększona lub zmniejszona.

Oferty na całkowitą dostawę lub dostawę poszczególnych artykułów należy składać w zamkniętych i zalakowanych kopertach, adresowanych na imię Naczelnika Więzienia w Poznaniu, ul. Młyńska 1, do dnia 19 października 1936 r. godz. 11 rano włącznie, w którym to dniu o godzinie 12-tej nastąpi otwarcie i rozpatrzenie ofert.

Do ofert należy dołączyć próbki oferowanych artykułów, oraz wadjum w wysokości 3% wartości oferowanych artykułów.

Na kopercie należy zaznaczyć: „Oferta na dostawę artykułów spożywczych firmy . . . . ." (wymienić nazwę firmy).

Zarząd więzienia zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta, unieważnienia przetargu lub zakup z wolnej ręki.

Bliższych informacyj udziela Przewodniczący Komisji Gospodarczej codziennie w godzinach od 8 do 12 w kancelarji więzienia w Poznaniu, ul. Młyńska 1.

Poznań, dnia 5 października 1936 r.

Naczelnik Więzienia:
(—) Maciejewski, Nadkomisarz Straży Więzien.

SPROSTOWANIE.

W Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 22 sierpnia 1936 r. w Nr. 37, str. 596 pod tytułem „Taryfa opłat za leczenie w Publicznym Szpitalu Powiatowym w Wyrzysku" zaszła omyłka, a mianowicie:

Zamiast: 111. Na wszystkich oddziałach dla członków Ubezpieczalni Społecznej po 3,— zł dziennie —

Winno być: 111. Na wszystkich oddziałach dla członków Ubezpieczalni Społecznej według umowy z Ubezpieczalnią po 3 zł 60 gr dziennie.

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Zagubiono tablicę rejestr. samochodu Nr. PZ 48 803, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Zdunek Stefanja, zamieszkała w Poznaniu, ul. Gąsiorowskich 11.

Zagubiono dyplom szoferski Nr. 2 882, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Gajowiecki Leonard, zamieszkały w Poznaniu, Plac Kolegjacki 13.

Zagubiono tablicę rejestr. Nr. PZ. 48 444, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwiska Lewandowski i Buśko, zamieszkali w Poznaniu, ul. Grochowe Łąki 2.

Zagubiono dowody osobiste, wystawione przez Zarząd Miejski w Bydgoszczy: 1. dnia 31 października 1929 r. za Nr. 5348, na nazwisko Wietrzykowska Marjanna; 2. dnia 16 czerwca 1930 r. za Nr. 7823, na nazwisko Szczypińska Leokadja; 3. dnia 10 kwietnia 1933 r., za Nr. 2899, na nazwisko Skrzypczak Józef; 4. dnia 1 sierpnia 1933 r., za Nr. 3732, na nazwisko Sobańska Wiktorja; 5. dnia 10 października 1935 r,. za Nr. 8764, na nazwisko Schmoeckel Marja; 6. dnia 15 stycznia 1936 r., za Nr. 9179, na nazwisko Doehlert Artur; 7. dnia 1 października 1934 r., za Nr. 6382, na nazwisko Dombrowski Leon; 8. dnia 27 maja 1929 r., za Nr. 1610. na nazwisko Bloch Antoni.

Zagubiono książeczkę wojskową oraz zaświadczenie mobilizacyjne, wystawione przez P. K. U. Szamotuły, na nazwisko Styperek Leon, zamieszkały w Zatomiu Nowym, gmina Sieraków, pow. Międzychód.

Zagubiono dowody tożsamości koni Serja A, Nr. 946 004 i Serja A, Nr. 946 030, wystawione na nazwisko Augusta Scholz, zamieszkała w Kobylinie, pow. Krotoszyn.

Zagubiono dowód tożsamości konia, Serja A, Nr. 983 799, wystawiony przez Rejon. Inspektora Koni w Poznaniu, na nazwisko Korniewicz Teodor, zamieszkały w Chełście, pow. Czarnków.

Zagubiono dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 254 887, wystawiony na nazwisko Pawłowski Stanisław, zamieszkały w Nowejwsi, gm. Strzelno Południe, pow. Mogilno.

Zagubiono dowód osobisty Nr. 403, wystawiony przez b. Wójtostwo Wolsztyn-Południe, na nazwisko Freudenberger Karol, zamieszkały w Obrze, powiat Wolsztyn.

Zagubiono książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną, wystawione przez P. K. U. Częstochowa, na nazwisko Matyszczak Eugenjusz, zamieszkały w Pobiedziskach, ul. Glinka, u p. Gołaskiego.

Zaginęła książeczka wojskowa, wystawiona na nazwisko Gawroński Ignacy, syn Jana i Wiktorji, urodzony dnia 8 lipca 1909 r. w Łoknie, pow. Wągrowiec, obecnie zamieszkały w Mosinie, pow. Śrem, ul. Tylna Nr. 1.

Zagubiono legitymację szkolną Nr. 7, wystawioną przez Szkołę Powszechną w Kłecku, na nazwisko Kędziora Edmund, zamieszkały w Rybnie, pow. Gniezno.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez Wójtostwo w Miedzichowie, na nazwisko Fenrich Brunon Roman, zamieszkały w Silnej Nowej, pow. Nowy Tomyśl.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań, na nazwisko Griesche Hermann, zamieszkały w Bojanowie, Rynek 7.

Skradziono dowód osobisty Nr. 25/32, wystawiony w dniu 23 sierpnia 1932 r. przez Wójtostwo w Kruszwicy z potwierdzeniem obywatelstwa polskiego, oraz legitymację Państwowej Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie, służącą również do zniżki kolejowej, na nazwisko Podkóliński Wacław, zamieszkały w Janowicach, gmina Kruszwica, pow. Mogilno.

Zagubiono dowód rejestr. samochodu Nr. PZ 43 221, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko L. Baerwald, zamieszkały w Nakle nad Notecią.

Skradziono dowód osobisty Nr. 22/34, wystawiony 6 września 1934 r. przez Wójtostwo w Kruszwicy, z potwierdzeniem obywatelstwa polskiego; pozwolenie na prawo posiadania i noszenia broni; kartę łowiecką do 1939 r. — wydane przez Starostwo Powiatowe w Mogilnie; legitymację Państwowego Gimnazjum Męskiego im. Jana Kasprowicza w Inowrocławiu, służącą również do zniżki kolejowej. Dokumenty wystawione były na nazwisko Podkóliński Adam, zamieszkały w Janowicach, gmina Kruszwica, pow. Mogilno.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań, na nazwisko Michalski Paweł, zamieszkały w Poznaniu, ul. Św. Wojciech 27, m. 14.

Zagubiono dowód osobisty, Serja B, Nr. 747 409, wystawiony przez Magistrat m. Stęszewa, na nazwisko Piotrowski Witold, zamieszkały w Stęszewie, ul. Kosickiego 1.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Bydgoszcz, na nazwisko Kwaśniewski Bogusław Nikodem, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Chojnicka 24.

Zagubiono dowód tożsamości konia Serja E, Nr. 116 977, wystawiony na nazwisko Grelka Franciszek, zamieszkały w Łowyniu, poczta Lewice, pow. Międzychód.

Zagubiono książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną, wystawione przez P. K. U. Dębica, na nazwisko Dittmajer Roman, zamieszkały stale w Szenalegrze, pow. Mielec, wojew. Kraków, a przejściowo w Bydgoszczy, ul. Promenada 7, m. 4.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. w Starogardzie, na nazwisko Greifenberg Paweł, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Królowej Jadwigi 17, m. 1.

Zagubiono pozwolenie noszenia broni Nr. rej. B, 30 1174, Serja 107 997, wystawione przez Starostwo Powiatowe w Żninie, na nazwisko Chełminiak Franciszek, zamieszkały w gromadzie Rusice, poczta Wapno, pow. Żnin.

Zagubiono legitymację ubezpieczeniową, wystawioną przez Ubezpieczalnię Społeczną w Bydgoszczy, na nazwisko Rossa Marja z domu Matysiakówna, zamieszkała w Mroczy, Rynek Nr. 1.

Zagubiono dowód tożsamości konia, wystawiony na nazwisko Kubiatowicz Wincenty, zamieszkały w Potrzanowie, pow. Oborniki.

Zagubiono tablicę samoch. Nr. PZ 43 186, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Sztilerman E. i Hecht M., zamieszkali w Poznaniu, ul. Wielka 20.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Inowrocław, na nazwisko Konkiewicz Ignacy, zamieszkały w Poznaniu, ul. Wierzbięcice 37a, m. 5/6.

Zniszczono dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 408 804, wystawiony na nazwisko Szymkowiak Jan, zamieszkały w Psarach Polskich.

Zagubiono dowód osobisty Serja B, Nr. 360 080/64/35, wystawiony przez Zarząd Miejski w Żninie, na nazwisko Jarocka Czesława, zamieszkała w Żninie, ul. Kościelna Nr. 13.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań, oraz dowód osobisty, wystawiony przez Zarząd Miejski w Swarzędzu, na nazwisko Łowiński Stanisław, zamieszkały w Swarzędzu, ul. Wielka Rybacka 14.

Wywołania publiczne i zapozwy.

1842

Hermann Mańkowski, krawiec w Berlinie, Reinikendorf, zastąpiony przez adwokata Witeckiego w Krotoszynie, wniósł o wywołanie rzekomo skradzionej mu książeczki depozytowej Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Krotoszyńskiego w Koźminie, Nr. 5 952, na kwotę 1 644,— złotych, dla Hermanna Mańkowskiego wystawionej. Posiadacza powyższej książeczki depozytowej wzywa się, by najpóźniej w terminie wywoławczym, wyznaczonym w niżej podanym Sądzie, pokój Nr. 1, na **dzień 27 stycznia 1937 r. o godz. 10-tej** zgłosił swe prawa i przedłożył książeczkę, przeciwnie bowiem zostanie ona pozbawiona mocy. — Koźmin, dnia 17 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1843

Feliks Mańkowski, ślusarz w Reidesdorf (Niemcy), zastąpiony przez adwokata Witeckiego w Krotoszynie, wniósł o wywołanie rzekomo skradzionej mu książeczki depozytowej Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Krotoszyńskiego w Koźminie, Nr. 5 888, na kwotę 3 605,— złotych, dla Feliksa Mańkowskiego wystawionej. Posiadacza powyższej książeczki depozytowej wzywa się, by najpóźniej w terminie wywoławczym, wyznaczonym w niżej podanym Sądzie na **dzień 27 stycznia 1937 r. o godzinie 10-tej**, pokój Nr. 1, zgłosił swe prawa i przedłożył książeczkę, przeciwnie bowiem zostanie ona pozbawiona mocy. — Koźmin, dnia 17 stycznia 1936 r. Sąd Grodzki.

Sprawy konkursowe.

1844

W postępowaniu upadłościowem nad majątkiem Maksymiljana Schudego z Rychtala nastąpi podział końcowy. Kwota podlegająca podziałowi wynosi 1 108,77 zł. Uwzględnioną będzie kwota 19,92 zł jako wierzytelność z prawem pierwszeństwa i kwota 30 278,57 zł wierzytelności bez prawa pierwszeństwa. Zestawienie końcowe

i spis uwzględnić się mających wierzytelności można przejrzeć w sekretarjacie sądowym pokój 6 Sądu Grodzkiego w Kępnie. (—) Krzanowski, zawiadowca upadłościowy.

1845

W sprawie upadłościowej Banku Kupiecko-Przemysłowego we Wrześni, spółdz. z odpow. nieograniczoną, zwolniono dotychczasowego zarządcę upadłości Stanisława Pawłowskiego i zamianowano w dniu dzisiejszym nowego zarządcę Józefa Łagodę z Wrześni. — Września, dnia 23 września 1936 r. Sąd Grodzki.

Zapisy w rejestrze majątkowym

1846

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 2296 wpisano dziś, że Antoni Kudła w Pęchowie, powiat Inowrocław i tegoż żona Zofja z Krajewskich, kontraktem z dnia 26 sierpnia 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową. — Inowrocław, dnia 24 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1847

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 2297 wpisano dziś, że Antoni Lewandowski w Inowrocławiu i jego żona Marjanna z domu Nowak, kontraktem z dnia 25 sierpnia 1936 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania z dziećmi na wypadek śmierci jednego z małżonków. — Inowrocław, dnia 28 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1848

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 649 zapisano, że małżonkowie Edward Mazurek, rolnik i Wilhelmina z domu Knewels, zamieszkali w Dziewierzewie, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 4 lutego 1936 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kcynia, dnia 4 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1849

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 650 zapisano, że małżonkowie Jan Nadolny, rolnik i Anna primo voto Hałas z domu Kusz, zamieszkali w Panigrodzku, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 25 czerwca 1935 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kcynia, dnia 4 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1850

Do rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano dziś na stronie 847, co następuje: Kontraktem notarjalnym z dnia 14 maja 1936 r. ustanowili małżonkowie rolnik Władysław Paschke i Emilja z domu Jarysz, I voto Nawrocka, zamieszkali w Popowie, powiatu międzychodzkiego, ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Międzychód, dnia 26 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1851

Do rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano dziś na stronie 848, co następuje: Kontraktem notarjalnym z dnia 10 sierpnia 1936 r. ustanowili małżonkowie Erich Paweł Hermann Schrake i Charlotta Marta z domu Engelmann, zamieszkali w Kaczlinie, powiatu międzychodzkiego, ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Międzychód, dnia 26 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1852

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 4101, że małżonkowie Leon Sówka, rolnik i żona jego Marjanna z domu Lis w Jankowie Przygodzkim, kontraktem z dnia 17 kwietnia 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 15 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1853

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 4102, że małżonkowie Stanisław Wewiór, rolnik i żona jego Juljanna z domu Hałdaś w Przybysławicach zamieszkali, kontraktem z dnia 22 maja 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 15 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1854

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 4104, że małżonkowie Stefan Świerczyk, chałupnik i żona jego Juljanna z domu Marczak w Jankowie Przygodzkim zamieszkali, kontraktem z dnia 27 lipca 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 26 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1855

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 4105, że małżonkowie Hieronim Hałdaś, rolnik i żona jego Rozalja z domu Rajczewska, alias Rajczoska, w Drogosławiu zamieszkali, kontraktem z dnia 11 lipca 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 26 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1856

W tusądowym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 2335, że małżonkowie

Polaszek Józef, rolnik i żona tegoż Franciszka z Langiewiczów Polaszkowa, zamieszkali w Grabjanowie, powiat Gostyń, umową małżeńską z dnia 19 czerwca 1936 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Rawicz, dnia 11 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1857

W tusądowym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 2336, że małżonkowie Albert Paweł Vogt, rolnik i tegoż żona Frieda z domu Burghardt, zamieszkali w Miejskiej Górce, powiatu rawickiego, umową małżeńską z dnia 12 czerwca 1936 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Rawicz, dnia 24 lipca 1936 r. Sąd Grodzki.

1858

W tusądowym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 2337, że małżonkowie Antoni Kolber, rolnik i tegoż żona Katarzyna z Biegałów Kolberowa, zamieszkali w Rzyczkowie, powiatu rawickiego, umową małżeńską z dnia 3 czerwca 1936 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Rawicz, dnia 24 lipca 1936 r. Sąd Grodzki.

1859

W tusądowym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 2340, że małżonkowie Hądzlik Józef, rolnik i tegoż żona Agnieszka z domu Dworzyńska, w Szurkowie powiatu gostyńskiego zamieszkali, umową małżeńską z dnia 7 lipca 1936 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Rawicz, dnia 24 sierpnia 1936 r. Sąd Grodzki.

1860

W tusądowym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 2341, że małżonkowie Appemeier Albert, rolnik i tegoż żona Klara z domu Schmidt w Hallerowie, powiatu rawickiego zamieszkali, umową małżeńską z dnia 1 lipca 1936 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Rawicz, dnia 11 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1861

W tusądowym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 2342, że małżonkowie Szałata Józef, rolnik i tegoż żona Weronika z domu Grzywaczyk, w Skoraszewicach powiatu gostyńskiego zamieszkali, umową małżeńską z dnia 17 czerwca 1936 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Rawicz, dnia 21 sierpnia 1936 r. Sąd Grodzki.

1862

W tusądowym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 2343, że małżonkowie Matuszak Jan, stelmach i tegoż żona Joanna z domu Langner, w Kuczynie pow. rawickiego zamieszkali, umową małżeńską z dnia 11 grudnia 1935 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Rawicz, dnia 21 sierpnia 1936 r. Sąd Grodzki.

1863

W tusądowym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 2344, że małżonkowie Józef i Marjanna Klemaszowie oraz Weronika Jagaciak z domu Klemasz, uzupełnili kontrakt darowizny z dnia 19 listopada 1935 r., Nr. 300 rejestru notarialnego notarjusza Franciszka Kowanetza w Bojanowie w tym kierunku, że nieruchomość Poniec pole, wykaz hipoteczny liczba 205, oraz podarowane urządzenie domowe i pościel, stanowić mają mienie zastrzeżone Weroniki Jagaciak z domu Klemasz z wykluczeniem męża jej Stefana Jagaciaka od użytkowania i zarządu tych rzeczy. — Rawicz, dnia 11 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1864

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 1402, że Libera Franciszek, rolnik z Koźmina i Barbara z Wichrów, umową notarjalną z dnia 22 listopada 1935 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków z ich wspólnem potomstwem. — Szamotuły, dnia 7 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1865

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 1403, że Lenz Ernest Otto, rolnik w Piotrkówku i Herta Elżbieta Małgorzata z Forbrichów, aktem notarjalnym z dnia 3 czerwca 1936 r. zaprowadzili zupełne rozłączenie majątkowe z wykluczeniem prawa zawiadywania i pobierania użytków z majątku żony przez męża. — Szamotuły, dnia 7 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1866

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 1404, że Paul Władysław, rolnik w Gaju Wielkim i Jadwiga z Krzywiaków, umową z dnia 29 maja 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Szamotuły, dnia 9 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1867

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 1405, że Zgoła Stanisław, rolnik w Batorowie i Wiktorja z Napierałów, umową z dnia 28 maja 1936 r. zawarli ogólną wspólność małżeńsko-majątkową. — Szamotuły, dnia 9 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1868

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 1406, że Kowalczuk Józef, rolnik w Otorowie i Aniela z Wysockich, aktem notarjalnym z dnia 31 marca 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Szamotuły, dnia 9 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1869

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 1407, że Kasan Karol, rolnik w Brzozie i Frieda z Sauerów, aktem notarjalnym z dnia 13 maja 1936 r. zawarli ogólną wspólność małżeńsko-majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Szamotuły, dnia 18 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1870

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 1408 że Idaszak Józef, wójt w Wilkowie i Stefanja z Krzyżaniaków, aktem notarjalnym z dnia 11 lipca 1936 r. zawarli ogólną wspólność małżeńsko-majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Szamotuły, dnia 18 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1871

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronicy 434 wpisano dnia 22 września 1936 r., że rolnik Edward Kubiś i żona jego z Bilskich Zofja w Wronkach-Zamość, umową notarjalną z dnia 9 czerwca 1931 r. zawarli ogólną wspólność małżeńsko-majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wronki, dnia 22 września 1936 r. Sąd Grodzki.

1872

W naszym rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj pod Nr. 1899, że rolnik Otto Erich Maahs z Wieli i żona jego Käthe Hedwig z domu Klatt, kontraktem notarjalnym z dnia 4 lipca 1935 r. umówili ogólną wspólność majątkową. — Wągrowiec, dnia 17 października 1935 r. Sąd Grodzki.

1873

W naszym rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj pod Nr. 1900, że urzędnik prywatny Telesfor Michalski z Wągrowca i żona jego Cecylia z domu Hałasówna, kontraktem notarjalnym z dnia 9 września 1935 r. umówili zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa zarządu i pobierania użytków majątku żony przez męża. — Wągrowiec, dnia 17 października 1935 r. Sąd Grodzki.

1874

W naszym rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj pod Nr. 1902, że rolnik Bronisław Patelski i żona jego Zofja Patelska z domu Dienst, oboje z Raczkowa huby, kontraktem notarjalnym z dnia 10 października 1932 r. umówili ogólną wspólność majątkową. — Wągrowiec, dnia 25 listopada 1935 r. Sąd Grodzki.

1875

W naszym rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj pod Nr. 1905, że rolnik Stanisław Toboła i żona jego Franciszka Tobołowa z domu Pawliniakówna, oboje z Sarbki, kontraktem notarjalnym z dnia 11 maja 1935 r. umówili ogólną wspólność majątkową. — Wągrowiec, dnia 2 grudnia 1935 r. Sąd Grodzki.

1876

W naszym rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj pod Nr. 1911, że rzemieślnik kolejowy Stefan Kadow i żona jego Marta z domu Hemmerling, oboje z Wągrowca, kontraktem notarjalnym z dnia 10 września 1935 r. umówili ogólną wspólność majątkową. — Wągrowiec, dnia 24 stycznia 1936 r. Sąd Grodzki.

1877

W naszym rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj pod Nr. 1912, że rolnik Edmund Rakowski i żona jego Salomeja z domu Ruśnica, oboje w Mieścisku, kontraktem notarjalnym z dnia 9 października 1935 r. umówili ogólną wspólność majątkową. — Wągrowiec, dnia 24 stycznia 1936 r. Sąd Grodzki.

1878

W naszym rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj pod Nr. 1913, że rolnik Władysław Kujawa i żona jego Michalina z domu Skowrońska, oboje ze Sarbji, kontraktem notarjalnym z dnia 28 sierpnia 1932 r. umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wągrowiec, dnia 24 stycznia 1936 r. Sąd Grodzki.

1879

W naszym rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj pod Nr. 1914, że urzędnik gospodarczy Jan Wieczorek i żona jego Wiktorja z domu Zielińska, oboje w Przysiece, kontraktem notarjalnym z dnia 7 listopada 1935 r. umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wągrowiec, dnia 24 stycznia 1936 r. Sąd Grodzki.

1880

W naszym rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj pod Nr. 1915, że rolnik Leon Kaczmarek i żona jego Helena z domu Wrzesińska, oboje z Pląskowa, kontraktem notarjalnym z dnia 15 czerwca 1935 r. umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wągrowiec, dnia 24 stycznia 1936 r. Sąd Grodzki.

1881

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod Nr. 1916, że piekarz Walerjan Michał (dwojga imion) Krieger i żona jego Monika Krieger z domu Muszyńska, oboje z Łopienna, kontraktem notarjalnym z dnia 14 października 1935 r. umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wągrowiec, dnia 18 lutego 1936 r. Sąd Grodzki.

1882

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod Nr. 1917, że rolnik Bronisław Cichosz i żona jego Ludwika z domu Gryka, oboje z Rudnicza, kontraktem notarjalnym z dnia 28 listopada 1935 r. umówili ogólną wspólność majątkową. — Wągrowiec, dnia 18 lutego 1936 r. Sąd Grodzki.

1883

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod Nr. 1919, że rolnik Gustaw Schulz i żona jego Charlotta Schulz z domu Ganz, oboje z Popowa Kolonji. kontraktem notarjalnym z dnia 26 listopada 1935 r. umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wągrowiec, dnia 25 lutego 1936 r. Sąd Grodzki.

1884

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod Nr. 1918, że rolnik Ludwik Stewin i żona jego Małgorzata Ewa Stewin z domu Lehmann, oboje z Prusiec, kontraktem notarjalnym z dnia 15 października 1935 r. umówili ogólną wspólność majątkową. — Wągrowiec, dnia 25 lutego 1936 r. Sąd Grodzki.

Materjał do ogłoszenia przesyłać należy redakcji najpóźniej do środy godz. 12-tej. W razie nadesłania publikacji po tym terminie, ogłoszenie może nastąpić dopiero w następnym tygodniu.

Prenumerata kwartalna 4,50 zł. Ogłoszenia: wiersz dwułamowy 1,— zł. Cena pojedyńczego egzemplarza 75 gr.
Adres redakcji i administracji: Poznań, ul. Gołębia 1. Telefon 42-11. — Konto czekowe P. K. O. Nr. 212 055.

Drukarnia Państwowa P. A. T. w Poznaniu. 1716. 36.